

Arktinen kiertokulku ja paikkani siinä

*Niin monet lajit kietoutuvat yhteen
täällä pohjoisessa, lumen keskellä,
valottomana talvena, yöttömänä kesänä
Tarvitsevat toisiaan
rakastavat kylmää
kaipaavat valoa
mutta on yksi, jota kukaan
ei tarvitse
ei rakasta
ei kaipaa
rikkomaan rikkumatonta rauhaansa*

*Suuri öljynporauslautta kiittää niillä samoilla aalloilla,
joilla sarvivalaiden kuuluisi olla valtiaita
Ihmisen jalka astuu niillä samoilla kasveilla,
jotka ovat yrittäneet parhaansa pärjätäkseen
Ja ihminen ärsyyntyy, tappaa hyttysiä,
jotka muuten olisivat saaneet elää,
siihen asti, että niiden kuolema ei olisi ollut turha,
siihen asti, että niiden kuolema olisi auttanut muita elämään*

*Ja silti eläimet soputuvat, vetäytyvät kauemmas
Monien elämä jatkuu
Vuodenajat seuraavat yhä toisiaan, hiukan muuttuneina
yhä tunnistettavina, yhä kaiken valtiaina
Ja kasvit kasvavat
kesällä nopeasti*

kuolevat talvella pois

ja lumi sataa

peittäen alleen kaiken muun,

peittäen alleen ihmisten jäljet

Noomi Linjama